



VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA DIÁKLAPJA

2012. MÁRCIUS

XVIII. évfolyam 7. szám

Kedves Gyerekek!

A Húsvéti feltámadásra készülve szép nemzeti ünnepünk volt március 15-én. Az iskolában március 14-én ünnepeltük egy igen színvonalas műsorral, egy rendhagyó helyen, rendhagyó „irodalom és történelem órával”.

Egyik legszebb magyar ünnepnek tartom az 1848-as forradalom és szabadságharc ünneplését, ami nemcsak a nemzet összefogásáról az összetartozásról szól, hanem arról is, hogy egy csapat fiatal mire képes, ha kellő hittel és akarattal rendelkezik. A nemzet fogalmát már a 7. és 8. osztályosok tanulták történelemből, hogy valójában egy nemzetet egy adott területen, a közös nyelv és a hagyományok tartanak össze. Az órákon is nem győzöm hangoztatni, hogy milyen fontos a hazaszeretet, a hazánk, a magyar nyelv és a néphagyományok szeretete.

Jézus is szerette hazáját, szülőföldjét. Erről tanúskodik az a jelenet is, mikor megírta Jeruzsálemet, amelynek előre látta a pusztulását.

Vajon mit kíván tőlünk ma a helyes hazaszeretet? Azt, hogy népünk, országunk földi és mennyei javán munkálkodjunk. Becsületesen kell dolgoznunk, kinek-kinek a maga helyén, nektek gyerekek most az iskolapadban, nekünk, tanároknak a katedránál, szüleiteknek a munkahelyükön kell példát mutatni. Meg kell tenni mindent, hogy hazánk minden magyarnak igazi hazája legyen, ne kelljen máshol, más országokban keresni a boldogulást és a megélhetést.

Nekünk itt kell magyarnak lenni! Keresztény mivoltunk arra is kötelez, hogy apostoli buzgósággal fáradozzunk az evangéliumi hit és szeretet megőrzésén és honfitársaink (barátaink, esetleg családtagjaink) Krisztushoz vezetésén.



Hogyan kell ezt csinálnunk? Megfontoltan, tapintatosan és sohasem erőszakosan. A hitre vezetés nem történhet vitatkozással. Mindig meg kell találni a megfelelő alkalmat és akkor a „szeretet nyelvéen” kell Istenről beszélnünk.

Közeledik a Húsvét. Remélem a „lemondásgyűjtőben” gyűlnek a lépések Jézus felé. Minden egyes lemondással közelebb kerülünk Jézushoz. A legtöbb ember nem tud lemondani, mert mindenki öröme, boldogságra vágyik. Még Jézus is azt kérte az Olajfák hegyén, hogy múljék el tőle a pohár, ami a szenvedés keserű italát hozta magával. De hozzátette: Ne az én akaratom teljesedjen, hanem a tied, Atyám! Jézus az értünk vállalt szenvedésével bizonyította szeretetét, ezt nevezzük áldozatnak. Ezzel váltotta meg világot. Mi áldozatunk a lemondás. Miről tudtok ti lemondani? Például a tévészés, édesség, kényelem lemondása mellett akár vállalhattok böjtölést hazánkért, iskolánkért, hogy Istenben szeretni tudjuk egymást, és a jó, tiszta és igaz életre törekedjünk.

Almási Zsuzsanna



Visszapillantó

Kortyolj bele az 1848-as eseményekbe!



Amikor a harmadik órában beléptünk a „Pilvaxszá” alakított könyvtárba, friss tea illat csapta meg az orromat.

Amint átléptük a küszöböt, 4-5 személyes csapatokat alkotva foglaltunk helyet az asztaloknál. Első feladatunk az volt, hogy fel kellett ismernünk a fényképeken lévő korabeli eszközöket. Pl. kávékészítő eszközöket; sajtógépet, amin a Tizenkét pontot '48-ban nyomtatták, stb. Ezután kaptunk totót a történelmi eseményekkel kapcsolatban, meg keresztretjvényt is. Közben — a kávéház szelleméhez méltóan — frissítőt is. A totó javításakor megtudhattuk, mi mindent fogyasztottak a Pilvaxban, hol mindenhol szavalták el a Nemzeti dalt március 15-én, és még sok érdekességet a korról. A keresztretjvény javításakor rádöbentünk, hogy iskolánknak is van közvetve köze a márciusi eseményekhez, hiszen Korányi Frigyes a Márciusi ifjak között volt, s az ő családjáé volt iskolánk épülete, amíg a kedves nővérek meg nem vásárolták, és létre nem hozták a birtok helyén a Szent Erzsébet Gyermekotthont.

Csapatunk nem csak jól szórakozott, de viszonylag jó eredménnyel is dolgozott.

Nekem tetszett ez a szokatlan tanulási forma, és remélem, máskor is lesz ilyen.
Bánfi Zsombor 6.o.

Az idei március 15-i megemlékezés nekem nagyon tetszett.

Azért, mert a műsor mozgalmas volt, és látszott a szereplőkön is, hogy élvezettel játszanak. Én az énekarban voltam, és amikor kiálltunk, láttuk a közönségen az érdeklődést, a kíváncsiságot. Amikor közösen elénekeltek a Himnusz, meghatódtam.

Az a rész tetszett a legjobban a műsorban, amikor a vége felé egy faluban adományt gyűjtöttek a harc folytatásához. Persze, a tánc is nagyon tetszett, és természetesen a legjobban az, amikor a táncosok a vállukra kapták András bácsit és másik szőlőtáncost. Meglepő, váratlan, éppen ezért hatásos volt. A műsor legutolsó percei pedig elgondolkodtattak. Nagyon felemelő volt számomra.

Fekete Viktória 6. o.

Ebben az évben nagyot néztem március 15-én.

Nagyon tetszett a műsor, mert sokkal többet mozogtak a szereplők, mint eddig bármikor. A legjobban az tetszett, amikor a táncra került a sor. Természetesen a leglátványosabb az volt, amikor András bácsit és a másik fiút a táncosok a vállukra vették és úgy vonultak ki. A műsor azért volt érdekes, mert nem csak álltak és beszéltek a szereplők, hanem próbálták élővé tenni a történeteket.

Szerintem az elmúlt évek legjobb műsora volt.
Varga Viktória 6.o.

„Rabok legyünk vagy szabadok?”

Ez már a 6. évem az iskolában. Az ünnepi műsorok nézésekor mindig azt kutattam, mit is mondanak ezek nekem.

Alsósként nem sokat értettem az ünnepségekből. Az idén a március 15-én szerintem az alsósok is megértették. Először is azért, mert korhű díszletek és jelmezek segítségével kerültünk a múltba. Mozgalmassá tette a műsort a tánc és a jelenetek. Megértettem a nap eseményeit, átélhettem az események jelentőségét, átéreztem a nap fontosságát.

Számomra nagyon tanulságos és élvezetes volt az ünnepi műsor, és remélem, hogy máskor is hasonlóan fog a műsor lezajlani.
Simon Vivien 6.o.

2



Nekem nagyon tetszett, hogy nem megtanult verseket, hanem jeleneteket adtunk elő. Bele tudtam élni magam.

Én a szabadságot úgy tudom leginkább megmagyarázni, olyan, mint a tenger, és én vagyok a benne úszó hal. Engem ez az érzés fogott meg a műsor kapcsán. Azt gondolom, a szabadság levegője átjárta a tornatermet a műsor ideje alatt teljesen.

A kor sajátos hangulata már a „Pilvaxban” (könyvtárban) is megérintett, és szinte egész nap velem volt.
Szabó Sára 6.o.

Mi a szabadság?



Mi a szabadság? Nem könnyű megfogalmazni, mégis ilyenkor, a szabadságharc ünnepének környékén az ember elgondolkodik rajta. A szabadság olyan dolog, amiért sok-sok ember az életét is odaadta. Mi a szabadság?

A szabadság nekem azt jelenti, hogy szabadon ki-
mondhatom az érzéseimet, a gondolataimat...

Kocsis Adél 5.o.

A szabadság azt jelenti, a magad ura vagy. Azt is
jelenti, hogy amit hiszel, amit tanultál, azt bátran
vállalhatod, nem kell róla mást mondanod.

Nagy Noémi Roxána 5.o.



A szabadság azt jelenti, hogy
szabadon szeret-
hetek, bízhatok
és remélhetek.

Markovics
Nikolett 5.o.

Nekem a szabadság azt jelenti, hogy mindent meg-
tehetek, amit szeretnék, szabadon dönthetek, senki
és semmi nem befolyásol. Nyugodtan kimondhatom
azt is, ami fáj.

Görbe Mátyás 5.o.

A szabadság nekem azt jelenti, szabadon szárnyal-
hatok, akár egy madár. A madár nem bír kalitká-
ban élni. Az ember sem: harcol a szabadságért.

Barka Johanna 5.o.

Nekem a szabadság azt jelenti, hogy azt csinálha-
tunk, amit akarunk. Csupán a mindannyiunk életét
szabályozó törvényeket kell betartanunk.

Mérges Bence 5.o.

A szabadság azt jelenti számomra, hogy a szabá-
lyok és törvények mindannyiunkért — értem is —
vannak, és nem kényszerítenek semmi olyanra,
ami kárunkra van.

Lugosi Gábor 5.o.

Szerintem szabadságban jó élni. Szabadon tehe-
tem, amit akarok és kényszerből nem kell senkivel
együtt sírni, vagy nevetni. A magam ura lehetek.

Bíró Fatima 5.o.

Számomra az a szabadság, amikor lehetőségünk
van megtenni, amit szeretnénk.

Varga Balázs 5.o.

A szabadság azt jelenti, hogy saját hazánk van,
ahol önmagunk lehetünk, és kimondhatjuk, amit
érezünk, gondolunk. Ebben a hazában megemlékez-
hetünk a hőseinkről. Szabadon. Azokról a hősök-
ről, akik a szabadságért küzdöttek, és példát mu-
tattak nekünk.. Bátran vállalhatjuk, hogy magya-
rok vagyunk.

Kerecsi-Szűcs Mária Fruzsina 5.o.

**„Én pedig honunk minden lakosát, ha nem is gazdagnak, magas he-
lyen állónak, de legalább szabadnak látni óhajtanám!”**

Széchenyi István

A Költészet Napja elé:

Mire való az irodalom?



Egyik nap nagyon rossz kedvem volt, mert valamin összevesztem egy számomra nagyon fontos személlyel.

Nagyon elesettnek éreztem magam és egyedül voltam. Nem volt kedvem semmihez, csak ültem az ágyamon.

Egy könyv volt mellettem. Beleolvastam. Épp ott, ahol a főszereplő

nagyot csalódik a barátjában. Olvastam, olvastam... Könnyek csordultak a szememből és végigfolytak az arcomon. Sírtam. Nehéznek éreztem mindent, mindenem fájt. A könyvben azt találtam, ami bennem is lejátszódott. Újra el kellett olvasnom. Aztán ismét. Egyre jobban sírtam. Aztán megint elkezdtem, és tovább olvastam a könyvet... Aztán magával ragadott a történet. És a saját gondom annyira már nem is bántott. A könyvbéli szomorúság pedig elmúlt, megoldódott...

Azóta is ez a kedvenc történetem. A számomra fontos személlyel pedig kibékültünk, és jó barátok vagyunk.
Simon Virág 7.o.

A költő leírja azt, amit mással szeretne közölni, azt, ami a szívét nyomja.

Amikor elolvassuk a verset olyan, mintha a költő sírna. Mi is átéljük a fájdalmát. Rájövünk, hogy nekünk is vannak hasonló fájdalmaink. Békét teremtünk magunkban. Olyan megtisztulásfélét érzünk. Megszabadulunk attól, ami fáj.

Pöhl Máté 7.o.

Egyszer nagyon szomorú voltam. Lehuppantam az ágyra, és csak néztem magam elé. Egyszer csak megpillantottam a polcon Verne egyik művét. Oda mentem, levettem a polcra. Megfogtam és



véletlenszerűen belelapoztam. Egy mondat felkeltette a kíváncsiságomat. Tovább olvastam. Mire feleszméltem, el is felejtettem a gondomat. Könnyebbnek és vidámabbnak éreztem magam.

Azóta, ha valami bánt, Vernevel beszélem meg...

Nagy Mátyás 7.o.

Én szeretem a szomorú és a vidám regényeket is. Az érzelmek, amiket egy-egy szereplő átél, beköltöznek a szívembe. Nekem is volt fájdalmam, amivel alig tudtam mit kezdeni. Amikor eszembe jutottak a velem történt dolgok, mindig elkapott a sírás. Olyankor elkezdtem olvasni. Ez használt. Vagy még jobban sírni kezdtem (a más fájdalomán), vagy vidámabb lettem, mert megfeledkeztem a fájdalomról.

Sejben Virág 7.o.

Amikor Pécelre költöztünk, az első két hónapban úgy nézett ki a szobám, mint egy raktár. A ruhák dobozokban, szekrényem nem volt. A számítógémem darabokban volt. A könyveim stóckban álltak a dobozok mellett.

Az első néhány héten próbálkoztam biciklizéssel, görkorcsolyázással. Ezek során többször eltévedtem, és elhatároztam, hogy abba hagyom. A legszívesebben viszsza mentem volna azonnal Vácra, amit jól ismertem, és sok barátom volt. Anyukám előállt azzal az ötlettel, hogy olvassak inkább.

Így kezdődött. Anya nemsokára megbánta javaslatát, mert egész nap az ablakpárkányon ültem reggeltől estig és csak olvastam, olvastam, olvastam... Közel 40 könyvet olvastam el a nyáron. Az egyik kedvencem az Arcok a belga tükörben című könyvet. A főszereplő élete olyan, mint az enyém.

Pintér Vivien 7.o.

MÁS-KÉP(P) Szombati tanítás

Március 24-én, a szombati munkanapon minden osztály rendkívüli módon, a megszokottól eltérően szerzett ismereteket — az iskola falain kívül.

Az 1., 2.a, 2.b és a 3.a osztály Gödöllőn a mozi-
ban az Alvin és a mókusok 3. című filmet nézték meg.
A mozi előtt és után a zsendülő tavaszi parkon sétáltak
át a tanulók.

A 3.b osztály Pécelen a Trianoni emlékműnél
kirándult. A szép tavaszi időben a városról, a történe-
lemről és a természetről szerzett ismereteiket mozgás-
sal, játékkal kötötték össze.

A 4., 5., és 6. osztály hon- és népisme-
reti tudását gyarapította a Néprajzi
Múzeumban, ahol megtekintették „A
magyar nép hagyományos kultúrája”
című állandó kiállítást múzeumi tárlat-
vezetéssel, a nagyobbak pedig az
„Amazónia” című időszaki kiállítást is.



A 7. osztályosok olyan programon vettek részt,
amelyre így invitálták őket: „Ezen a kiállításon va-
kok vagy látássérültek kísérnek el egy olyan útra, ami
megváltoztatja az életed.

Érdekes?

Furcsa?

Idegen?

Egy óra vakság fel tudná nyitni a szemed?”

Mi a „Láthatatlan kiállításra” mentiünk.

Nagyon hasznos volt, mert megismerhettük azok-
nak az embereknek a világát, akik nem látnak. Beval-
lom, hogy nagyon rossz érzés a sötétben tapogatózva
élni. Volt, amikor féltem, mert semmit sem láttam, de
utána, amikor éreztem, hogy biztonságban vagyok,
megnyugodtam kicsit.

Ez a kirándulás arra döbbsentett rá, hogy nem
szabad kigúnyolni, kicsúfolni a fogyatékkal élőket, bár-
milyen mulatságosnak tűnik is egyszer-egyszer a visel-
kedésük. Sokkal nehezebb eligazodniuk a világban,
minden nap komoly kihívásokkal találják szemben ma-
gukat—és mégsem adják fel. Amióta a kiállításon vol-
tunk, másként látom magam körül a dolgokat, az embe-
reket. Ha meglátok az utcán valakit, aki vak, vagy fo-
gyatékkal él, át tudom érezni a helyzetét, és képes va-
gyok megérteni őt. Nem csak együtt érzek, de segítek is
neki.

Ribár Nikoletta 7.o.

Örültünk, hogy engedélyt kaptunk arra, hogy mi,
8. osztályosok külön is elmehessünk valahová. A Kos-
suth térről indultunk. Átsétáltunk a Lánchídon, majd a
Duna-parton sétáltunk végig.

A Pesti alsó rakparton sétálva láthattuk a máso-
dik világháború alatt, 1944-45-ben, a Nyilaskeresztes
Párt által hidegvérrel lemészárolt, a Dunába lőtt zsidók
emlékművét, a hatvan pár bronz cipőt.



Elgondolkodtunk a lá-
tottakon, és beszélgettünk arról,
vajon hány évesek lehetnek a
cipők tulajdonosai. Megállapí-
tottuk, hogy voltak közöttük
egészen apró (2-3 éves) gyer-
mekek is, de fiatalok (erejük
teljében lévők), idősek, férfiak
és nők egyaránt... Próbáltuk
átérezni, mit érezhettek, mit
gondolhattak az utolsó percekben. Elszomorodtunk ki-
csit.

A további séta és nézelődés azonban eloszlatta a
szomorúságunkat. Kielveztük az osztálytársainkkal töl-
tött percek, együtt örültünk a közösen szerzett új él-
ményeknek.

Máté Vivien 8.o.

Lélektől lélekig

Az atya válaszol...

Ebben a hónapban is folytatjuk sorozatunkat. Megkértük Burger Ferenc atyát, hogy az iskolánk diákjait (gyerekeket, kamaszokat) érdeklő kérdésekre válaszoljon lapunk hasábjain. Kérésünket meghallgatta, és az összegyűjtött kérdések közül most is válaszolt is néhányra.

Hány éves kortól lehet papnak menni?

A papságnak több feltétele van: 1. Kell, hogy az illető rendelkezzen egy teológiai diplomával (minimum főiskolai) 2. Alkalmasnak lássák a teológiai főiskola megbízott elöljárói. 3. A püspök, akihez tartozik, fogadja őt és elküldje valamely lelkipásztorilag ellátandó területre. Ha mindezeket az illető elvégzi kb. 27 éves lesz mire pap lehet.

Hogy tanultad meg az imákat? Hogyan tanultál? Milyen jegyed volt hittanból?

A teológián szerzett összes jegyem átlaga 4,1 volt, amikor az indexemben összeadtam. Amikor gyermek voltam és hittanra jártam otthon a szüleimmel tanultam meg az imákat. Ezeket ma is tudom még. Szerettem hittant tanulni, azt hiszem azért, mert jók voltak a tanárain. Jó hogy ez így volt, ezért én is igyekszem érdekesen tanítani, hogy megszeressék a gyerekek a hittant.

Mit szeretsz csinálni a legjobban? Az szeretem a legjobban, ami örömet ad, és sok minden ad örömet. Például szeretem a munkámat, szeretek "paposkodni", mert úgy látom, hogy sok mindenben hasznosat tehetek. De szeretek olvasni olyan dolgokat, amik érdekelnek; szeretem a zenét, amit magam is művelek; szeretem a technikát, a sportot.

Játszol-e hangszeren? Igen gitározom. Most egy baráti társasággal versmegzenésítéseket játszunk és készülünk egy országos fesztiválra. Nagyon fontos ez nekünk és remélem sok hasonló zenésszel ismerkedünk majd meg. A munkám mellett ez is sok örömet ad nekem.

HÍREK

2012. március 3-án iskolánkban tartották a Galgamenti Ifjúsági Találkozót

2012. március 23-án Sík Sándor keresztúton vettek részt iskolánk tanárai és tanulói.

2012. április 27-29. között iskolánkban az Antiochia közösség lelkigyakorlatos hétvégét tart. Szeretettel várjuk a 16 év fölötti érdeklődőket, résztvevőket.

2012. április 3-án iskolánkban Gulyka József atya, Burger Ferenc atya és a Gável-testvérek tartják a **rekollekciót.**

2012. március 7-én tartották a Pétőfi Sándor Általános Iskolában az alsós városi vers- és prózamondó versenyt.

Iskolánk tanulóinak eredményei:

Torkos Tímea 2.b osztály vers I. helyezés,

Parádi Anna 2.a vers különdíj,

Bezák Olivér 2.b vers II. helyezés,

Borsos Máté 2.b próza I. helyezés,

Görbe Petra 2.b próza II. helyezés

2012. március 8-án iskolánk tagintézménye óvodai szakmai napot rendezett „Közeledik a tavasz” címmel, melynek témája a néphagyomány és vallásos nevelés volt.

Reggel fél kilenctől már gyülekeztek a vendégek az ország számos katolikus iskolájából, a városi-, és az egyházmegyei óvodákból. Az érdeklődőket a közös ima után Balog-Reményi Tamás az EKIF képviselőjében, Grolyóné Szabó Éva pedig a KPSZTI képviselőjében köszöntötte.

Tihanyiné Bana Erika és Szijártó Gáborné Erzszi óvodapedagógusok foglalkozásai után Pintér András tartott az óvodásoknak néptánc foglalkozást. Ezek után Dr. Karácsony-Molnár Erika főiskolai tanár Néphagyomány és vallás az óvodában (Húsvéti ünnepkör) című előadását hallhatták, majd megbeszéltek a látottakat. Végül a szakmai nap fellelkesült résztvevői kipróbálhatták tánc tudásukat, megmozgathatták elgémberedett tagjaikat.

Az ebédet követően a vendégek tapasztalatcserével, közös beszélgetéssel, végül hálaadással zárták a tartalmas napot.

**Tavaszi
szünet
április 4-10.**

Március 12. és 14. között iskolánk földszintjén Ásványkiállítás és —vásár várta tanulóinkat. A nézelődés, vásárolgatás mellett sok mindent megtudhattak a tanulók az ásványokról, az alsósok a dínókról.

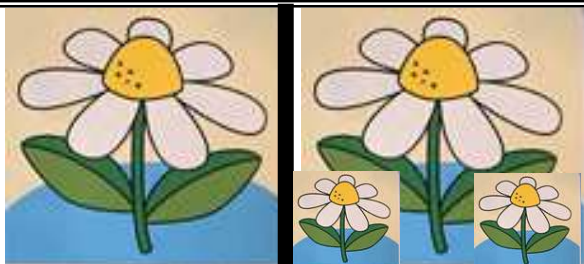


Előző számunkból kimaradt a váci Karolina iskolában megrendezett angol nyelvi versenyének különdíjasa.

Barka Johannától 5. osztályos tanulótól elnézést kérünk, és utólag is szeretettel gratulálunk eredményéhez.

Szünet előtti utolsó tanítási nap: április 3.,

Szünet utáni első tanítási nap: április 11. (A hét)





A függvények és én

E függvény értéktáblázata nehéz.

Elgondolkodtató és igen merész.

A matematika világa nem nekem való,
Kár, hogy a tudás a boltban nem kapható.

(Mahlaj Violetta 8.o.)

Kőrösi Csoma Sándor születésnapján

1784. március 27-én született Csomakőrösön



1. Ki, hol készítette el róla az egyetlen hitelesnek mondható portrét?

- a) Schöffl Ágoston Indiában
- b) Barabás Miklós Erdélyben
- c) Borsos Miklós Budán

2. Kőrösi Csoma nyelvtudós, könyvtáros, utazó volt. Miért kelt útra?

- a) Kereskedelmi kapcsolatokat keresett a keleti népekkel
- b) Meg akarta találni a magyar nép őshazáját
- c) Kedvtelésből utazott

3. Ki írta róla? „Távol a hazától alussza itt örök álmát, de él minden jobb magyarnak lelkében”

- a) Petőfi Sándor
- b) Jókai Mór
- c) Széchenyi István



Kőrösi Csoma Sándor kutatóútja

4. Hány kilométert járt be a tudós kutatóútja során?

- a) 5 ezer km-t lóval
- b) 12 ezer km-t, nagy részét gyalog
- c) 10 ezer km-t

5. Hogyan nevezték őt kortársai?

- a) A tudomány Kolumbuszának, mert „mást – többet – fedezett fel, mint amiért indult”
- b) A tibetológia atyjának, mert ő készítette el a tibeti-magyar szótárt
- c) Minden nyelvek ismerőjének, mert 30 nyelven írt és beszélt, két nap alatt meg tudott tanulni egy nyelvet

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában
Pécelen, a Kossuth tér 7. szám alatt
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: M. Cselőtei I.